

כא' ניסן.

[5.4.26]

פרטתי § 5.

בשחים נסעתי ללודז. ביקרתי את הדודה. היא זקנה וחולה ושוכבת במטה.

במבוא לתיאטר הבימה פגשתי קבוצת חלוצים. שוחחתי אתם. יש פה 70 איש בחלוץ, מלבד כמאתים בחלוץ המרכזי. הם רצו דוקא לדעת מי אני. אחד מהם הכיר בי - עוד טרם דברתי אתם - שאני ארצישראלי. ספרו לי על הועידה בדנציג, שהיו שם בן-גוריון וארלוזורוב - לבסוף עבר מי שהוא והגיד שאני ב.ג. הם שאלו אותי ואני השקטתי אותם שאיננו. אחד מהם אמר בידענות - הן ב.ג. הוא זקן.

בערב בקרתי את הגולס. לא ירדתי בפעם הזאת לעומקו וכוונתו של הדבר. אולם יש מקומות מרעישים. צ'מרינסקי יש לו תפקיד קשה ומרכזי - והוא כמדומני יכול לו.

אחרי המשחק היו אצלי צ'מרינסקי ובן-חיים. הם מתכווננים ללכת לארץ בימי החופש. אינם מרוצים מצמח. רוב המשחקים לדבריהם אינם קשורים דוקא בבימה העברית ועוד פחות מזה בא"י - אך יש כ-8-10 שכל משאתם היא יסוד בימה בא"י.

היום ביקרתי שוב את הדבוק. הפעם לא הרגשתי את הרושם האדיר שבמוסקבה. ה"אהא" המשולש שבסוף מערכה

[16.4.26]